

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-2259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับประจำวันที 10 เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2561 หน้า 5 มูลค่าข่าว 132,294-

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

คิดถึงมหาบุรุษ

เส้นแบ่งความคิด

๑ สถาพร ศรีสังข์

พอเสียงบีเสียงกลองเริ่มดัง บรรดาชาวเลือนักมวย ทั้งรุ่นลายคราม รุ่นกลางๆ และรุ่นหัดใหม่ ก็ล้วนใจระทึก คึกคัก เส้นสายในร่างกายเหมือนจะเริ่มกระตุกไปตามเสียง เราของจังหวัดบึงกาฬที่ประโคนไหมมาเราใจแม้เพียงได้อิน แ่วว่าผ่ามาแต่ไกลๆก็เหมือนพลันเห็นตัวเองบน “เวทีลุย โถ” (ตามสำนวนจีน) อดไม่ได้ที่จะต้องออกอาการกันต่าง ๆ นานา ทั้งค่ายใหญ่สำนักน้อย ทั้งค่ายเก่าและค่ายใหม่ไฟแรงทุนหนา ที่แม้จะยังชุ่มไม่ประกาศตัว(แต่ทั้งวังการู้กันหมดแล้วว่าใครจะเป็นผู้จัดการค่าย ใครเป็นนายทุน ใครเป็นผู้ชกไต่กับ และนี่นักมวยชนิดขาน่าเอาใจที่โหนบ้างที่จะคลานมาขอเข้าสังกัด ฯลฯ

แต่ดูเหมือนคนที่จะเป็น “โปรโมเตอร์” และทีมงาน กรรมการตัดสินจะยังมีปัญหาอยู่บ้าง ดูแล้วน่าจะหาตัวซึ่งเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายได้ยากเต็มที!

เห็นบรรยากาศการเคลื่อนไหวทางการเมืองแล้วก็อดไม่ได้ที่จะหวนคิดไปถึงคำ “มหาบุรุษ” เพราะในทุกสังคมมนุษย์ แต่ละยุคสมัย แต่ละชาติแต่ละประเทศ ฯลฯ มักจะมี “มหาบุรุษ” ก่อเกิดขึ้นเสมอ และ “มหาบุรุษ” มักจะเกี่ยวข้องกับ “การเมือง” ไม่ทางใดก็ทางหนึ่งเสมอ

ที่จริงคำ “มหาบุรุษ” กับ “วีรบุรุษ” มีความหมายและเนือ้นัยคล้ายไปในทางเดียวกัน คำ “วีระ” คือ “กล้าหาญ” ส่วนคำ “มหา” คือ “ยิ่งใหญ่” ส่วนคำ “บุรุษ” ในที่นี้หมายถึง “บุคคลเพศชาย” (แปลกที่เรามักได้ยินคำ “มหาบุรุษ” แต่ไม่ค่อยได้ยินคำ “มหาสตรี” ไม่เหมือนคำ “วีระ” ที่มีให้เห็นทั้ง “วีรบุรุษ” และ “วีรสตรี”)

ในวงการหนังสือ หลังจากหลวงวิจิตรวาทการเขียนเรื่อง “มหาบุรุษ” ในทำนอง “อภิมนุษย์” ไว้แต่ปีมะโว้แล้ว ก็เห็นมีอาจารย์พลกุล อังกินันทน์ ชาวเมืองเพชรบุรี อดีตอาจารย์สอนวิชาประวัติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร อีกท่านหนึ่งที่เคยเขียนถึงเรื่องนี้

หนังสือเรื่อง “คิดถึงมหาบุรุษ” ของอาจารย์พลกุล ยัง

กินันท์ ตีพิมพ์เป็นเล่มครั้งแรก ในปี พ.ศ.2526 หลังจากนั้นมีการพิมพ์ซ้ำอยู่หลายครั้งในวาระโอกาสต่างๆ เล่มที่กำลังอ้างพูดถึงวันนี้เป็นฉบับ (Version) พิมพ์แจกเป็นที่ระลึกในงานพระราชทานเพลิงศพคุณแม่ ทองใบ ฟิ่งสุจริต มารดาของคุณปาน ฟิ่งสุจริต อดีตอาจารย์ มศว.ประสานมิตร และเคยดำรงตำแหน่งเป็นโฆษกสำนักนายกรัฐมนตรีในสมัยหนึ่ง

ใครที่เป็นคนรุ่น “14 ตุลา” อาจจำได้ว่าอาจารย์พลกุลนั้นเป็นนักวิชาการนักกิจกรรมทางความคิด-การเมืองที่สำคัญคนหนึ่ง วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทของท่านเรื่อง “บทบาทชาวจีนในประเทศไทยในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว” มีชื่อเสียง ได้รับการตีพิมพ์ในวงกว้างหลายครั้งและเป็นที่ยังอิงของคนชั้นหลังไม่น้อย

สำหรับหนังสือ “คิดถึงมหาบุรุษ” ผู้เขียนใช้รูปแบบจดหมายถึงลูกชายบอกเล่าความรู้ ความคิดเห็นและความรู้สึกของตนต่อความประทับใจที่มีต่อบุคคลต่างๆ ที่ท่านเห็นว่าเป็น “มหาบุรุษ” เช่น ยาวฮาร์วาล เนห์รู/เยซูแห่งนาซาเรท/พ่อขุนผาเมือง-การิบิลดี-เซ กุวาราม/มหาตมะคานธี/พระเจ้าอยู่หัวภูมิพล “แมน ออฟ ลามันชา” (คำของอาจารย์พลกุล)/ทอร์มัส มอร์/เซอร์ วินสตัน เชอร์ชิลล์/อับราฮัม ลินคอล์น/ขงจื้อ/เหมาเจ๋อตุงและพระพุทธองค์ เป็นต้น

ที่ผู้เขียนหรืออาจารย์พลกุลเรียกนามเหล่านี้ว่าเป็น “มหาบุรุษ” ท่านให้เหตุผลไว้ในคำนำว่า “...ออกจะมีคุณสมบัติที่ดูขวางโลก ไม่คล้อยตามสังคม เพราะคุณสมบัตินี้จะโน้มนำไปสู่ความสุจริตการมุ่งอุทิศตนยอมเป็นคนใจยอมเจ็บปวดเพื่อสร้างสิ่งที่ยิ่งใหญ่เป็นอมตะยืนนานอยู่ในประวัติศาสตร์”

ที่เขียนมาทั้งหมดครั้งนี้ก็เพียงเพื่ออยากบอกนายภาลุงผู้(นักการเมืองหน้าใหม่คนนั้น)เท่านั้นว่า ถ้าในใจนึกอยากเป็น “มหาบุรุษ” กับเขาบ้างละก็ ว่างๆ ก็บอกให้ใครช่วยไปหาหนังสือเล่มนี้ให้หน่อย แล้วเลือกอ่านเฉพาะบทบันทึกที่ 7 ที่มีชื่อบทว่า “พระเจ้าอยู่หัวภูมิพล” แมนออฟ ลามันชา นั้นให้เข้าใจก็พอแล้ว จะได้รู้ว่าทำไมผู้เขียนจึงเปรียบเทียบในหลวงรัชกาลที่ 9 ของเรากับ “ดอนมิไมเต้ : แมน ออฟ ลามันชา” ตัวละครสำคัญของยอดนักเขียนโลก “มิเกล แคร่ เซร์บันเตส” แห่งสเปน คนนั้น !!!